

KERESZTÉNY KISKÖNYVTÁR

II. SOROZAT.

A hitigazságok könyvei

5. FÜZET.

Elmélkedés az utolsó ítéletről

.. ÁRA ..

20

• FILLÉR •

Írta ~ ~ ~ ~ ~

Dr. Mihályfi Ákos

A SZENT-ISTVÁN-TÁRSULAT KIADÁSA
STEPHANEUM NYOMDA R. T. BUDAPEST

Nihil obstat.

Dr. Desiderius Bitá,
censor dioecesanus.

Nr. 1946.

Imprimatur.

Strigonii, die 22. Aprilis 1916.

Ludovicus Rajner,
eppus, vic. generalis.

Az egyházi főhatóság és rendi hatóság engedélyével.

STEPHANEUM NYOMDA R. T.
Budapest, VIII., Szentkirályi-utca 28. szám,

Az utolsó ítélet.

«Hiszem a testnek föltámadását és az örök életet.» *Hiszekegy.*

A lélektől elhagyott testet betesszük a sírgödörbe, ott elporhad, széthányódik, tán egy-két század mulva fölássák a temetőt, hogy egy új városnak rakják le alapjait, szétszórják a csontokat, új meg új sirok keletkeznek a régiek fölött. De végre — mikor, nem tudja senki, mert amint Jézus Krisztus világosan megmondotta, ezt a napot még az angyalok sem tudják, csak a mennyei Atya — mondom végre, tán százezer esztendőök után, de végre mégis eljön a jelen világ vége, a nagy nap, mely az isteni Gondviselés jelen művének lesz befejező jelenete, mintegy utolsó felvonása. Nagyszerű, felséges, isteni volt a kezdet, az első felvonás: Isten szavára jött létre a föld, gyúltak ki az égen a nap, hold, a csillagok; Isten szavára éledt meg a föld, hajtott füvet, virágot, bokrot, hozott létre rétet, csallitot, erdőt; Isten szavára jött élet a vizekbe, a rétekre, erdőkbe; a csuszó-mászó, lóto-futó, repkedő állatok az ő szavára népesítettek be mindent: ép így lesz a jelen világ utolsó felvonása is. Az Ő szavára kialszik a nap, elsötétül a hold s az ég boltjáról lehullanak a

csillagok. Maga Jézus Krisztus mondja, ez lesz az utolsó ítéletnek a kezdete. Ebben a rémes katasztrófában a földön élő emberek is mind meghalnak — el van ugyanis rendelve Isten által, hogy minden ember meghaljon, — de csak azért, hogy rögtön a halál után a többi halottakkal föltámadjanak. Mert, amint Jézus Krisztus tanítja, elküldi e napon angyalait, hogy életre szólítsák a holtakat. Minő jelenet leszen ez : mikor egyrészt a nap és a hold elsötétülnek, a csillagok lehullanak, a földön, mint szélvihar, a halál lehellete megöl mindent ; majd fölhangzik az angyalok harsonája, megnyílnak a sírok, megnyílik a föld s mindenfelől emberek milliói és milliói jönnek elő. Langy tavaszi eső után nem tör elő oly gazdagon a rét pázsítja, mint most az angyalok életre hívó szózatára lépnek ki a föld porából megelevenedve az emberek : aki csak valaha e földön élt, Ádámtól kezdve százezer éveken át az utolsó napig, mind-mind föl fog támadni.

A hitetlenek mosolyognak, ha a test föltámadásáról hallanak beszédet s ezerféle okoskodással állanak elő, melyekkel bizonyítani akarják, hogy a testnek föltámadása teljes lehetetlenség, teljes képtelenség. Azonban, kérdezem, annak az Istennek volna lehetetlen a testek föltámasztása, aki a semmiből

létrehozta az eget, a földet, a hegyeket, erdőket, tengereket, állatokat és embereket? Aki semmiből létrehozta egy szavával a mindenséget, annak mindenható szava a szél által széthordott porszemekből is visszaállítja az emberi testet. *«Valóban esztelen ember az — amint szent Pál apostol mondja — aki kételkedve kérdezi, vajjon föltámadnak-e a holtak?»**

Föltámadnak tehát a holtak: megnyílik az ég, a pokol, a tisztítótűz s a lelkek visszajönnek a földre, hogy megelevenítsék testeiket. De különös látvány tárul elénk, kedves olvasóm! Ez a föltámadás pillanata mintegy ide a földre varázsolja a poklot is, meg a mennyországot is. Amint ránézünk a föltámadott testekre, emberekre, azonnal látjuk az óriási különbséget közöttük: az egyiknek teste dicsőségtől ragyog, a boldogság fénye árasztja el: ez üdvözült lesz, akinek a lelke már a menny boldogságát megízlelte s akire a lélek boldogsága kiönti fényét és édességét. A másik ijesztő, visszataszító alak, élő holt, rothadó hulla, mely mégis él és mozog: ez egy elkárhozott, kinek lelke a pokol kínjait és gyötrelmeit átönti a testbe is, úgy hogy aki meglátja, borzadva visszahátrál tőle, mint a próféta mondja. Ez a Szentírásnak

* I. Kor. 15, 35—36.

világos és félre nem érthető tanítása, hogy az igazak megdicsőült testben fognak föltámadni s a test dicsősége, szépsége arányban lesz földön szerzett érdemeikkel ; a gonoszok föltámadása pedig olyan lesz, hogy az inkább halálnak, mint életnek nevezhető s ezért mondja szent János is a Jelenések könyvében a gonoszok föltámadását : *második halálnak*.*

Minő jelenetek lesznek majd ott a föltámadás pillanatában ! Aki ezen a földön a test szépségeért, a test kívánságaiért, a test kényelméért elhagyta az Isten törvényét, *aki*, amint szent Pál apostol mondja : *«a testben vetett : most a testben fogja aratni az enyészetet»*. Amint az elkárhozott lélek ismét egyesül testével, annak kínja, gyötrelme átjárja a test tagjait, át a csontokat, a velőket ; annak megátkozott gonoszsága kiül az arcra, ki villog a szemekből ; az elkárhozott lélek rút-sága bevonja iszonyával most már a testet is ; akik a földön bámulták szépségét, akiket a földön a bűnre csábított, akikkel vétkezett, akiket e földön egy-egy mosolya boldogított : azok is iszonyodva fordulnak el tőle, rokonnai, szülei, gyermekei mind, mind ijedve hagyják el őt.

Ó, most itt ez a jelenet mutatja meg vilá-

* Jelenések könyve. 20., 14.

gosan : ki az, aki igazán szereti testét. Nem az, aki e földön mindenben csak testének vágyait követi, aki csak annak gondozására, kényelmére fordítja egész életét, ó nem, hisz az ilyen legnagyobb gyötrelmét testében fogja megtalálni az utolsó ítélet napján. Hanem igenis az szereti testét igazán, aki az Isten törvényeinek igája alá kényszeríti, aki tisztaságban és mértékletességben, önmegtagadásban, áldozatokban és szenvedésekben neveli testét az utolsó ítélet napjára, mert akkor a test, mint a Szentlélek örök temploma ragyogni fog a dicsőségtől és soha többé meg nem szűnő boldogságtól. Igen, annál dicsőbb lesz a föltámadt test, minél többet szenvedett a földön ; minden egyes önmegtagadás a szépségnek, a boldogságnak egy-egy új sugarát önti rá ; akkor örülünk csak igazán annak, hogy szigorúan bántunk testünkkel, minél szigorúbban, minél kegyetlenebbül bántunk vele a földön, annál nagyobb lesz most érte a jutalom, a fény, a dicsőség, a boldogság.

De ime, egyszerre szelid fény és világosság árad szét az eddig sötét égboltról s feltűnik az Isten fiának jele, a *fénylő kereszt*, majd megjelenik *Jézus Krisztus*, körülvéve angyalaitól, hogy *ítéletet tartson a világ fölött*.*

* Máté 24., 30—31.

Ó, minő jelenet leszen az, midőn testi szeminkkel fogjuk meglátni az égboltján átszűrődő keresztet s a kereszt nyomán az Üdvözítőt! El tudjuk-e képzelni azoknak a rémületét, kétségbeesését, örült fájdalmát, akik a földi élet alatt ezt a keresztet s az Üdvözítőt kinevették, kigúnyolták, benne nem hittek; akik ezt a keresztet csak mesének, babonának, fanatikus emberek találmányának tartották; akik a földön ellenségei voltak a keresztnek, akik dőreségnek tartották azt s ami vele összefügg, az önmegtagadást és a lemondást — el tudjuk-e képzelni mindezeknek a rémületes kétségbeesését? Futni, menekülni akarnának e látvány elől, de nem lehet; *kiabálják a szikláknak: essetek ránk! a hegyeknek: temessetek el!*

Míg másrésről akkor fog igazán beteljesülni az Üdvözítő szava: *«Boldogok, akik nem láttak s mégis hittek bennem»*.^{*} Minő édes boldogság fogja átjárni azoknak a szívét, akik a földön hiven szolgáltak Jézusnak; akik az ő keresztjét hordozták mellükön, homlokukon, akik ebbe a keresztbe helyezték reményüket, akiket ez a kereszt tartott távol a bűnös élvezetektől, akiknek ez a kereszt adott erőt a szenvedések elviselésére, akiket ez a kereszt ösztönzött önmegtagadásra és lemondásra,

^{*} János 20., 29.

akik igazi keresztények voltak, kereszttviselők, kereszthordozók, akiknek főtörekvését képezte, hogy Jézus Krisztust kövessék a lemondásban és a szenvedésben. Minő örömmel és boldogsággal fogják ezek megpillantani az ég boltozatán kigyuló keresztet s ezután a menny boldogságában megjelenő Üdvözítőt!

S ekkor — amint az Üdvözítő mondja — angyalai által elválasztja az igazakat a gonoszoktól: *«Azok az ő jobbára, ezek baljára soroztatnak»*.^{*} Nem lesz nehéz ez az elválasztás; hisz, amint már előbb említettem, az üdvözült vagy elkárhozott lélek rányomja a testre a dicsőség fényét vagy a kárhozat borzalmát, az angyalok légiói könnyen fogják eszközölni az embereknek ezen örök időkre szóló szétválasztását. De minő elválasztás lesz ez: nemcsak a testek, hanem a szívek is elválnak örökre; a két tábor között áthidalhatatlan ür támad, mely még a visszaemlékezést, még a gyermeki, szülői, hitvesi szeretetet is megszünteti. Ha az anya jobbkézről lesz s a gyermek balkézről, vagy megfordítva; ha a férj balkézről s a feleség jobbkézről; ha az egyik testvér jobbkézről, a másik balkézről: akkor elszakadtak egymástól szíveik is örökre. Ti anyák, kik annyira szerettétek gyer-

^{*} Máté 25., 31—33.

mekeiteket, ha az egész örökkévalóságban velük akartok lenni, neveljétek őket jámboroknak, vezessétek őket az erények útján, óvjátok meg őket a bűntől, gondozzátok ne csak testüket, hanem még inkább a lelküket s akkor nem fogjátok őket elveszteni soha. S ti asszonyok, kik forró szerelemmel ragaszkodtok férjetekhez, ha nem akartok tőle örökre megválni, ápoljátok benne a vallásosságot, legyetek az ő lelkének őrzőangyalai, hogy az utolsó ítélet napján az Üdvözítő jobbán ismét rátaláljatok.

De miért történik ez az elválasztás, ha már úgyis mindegyik érzi testében is az üdvösséget vagy a kárhozatot? Azért, mert most lesz a végső igazságszolgáltatás. *«Mindenkinek megadja e napon, amit érdemelt»** — mondja az Üdvözítő. Az Úr Jézus az egész világ előtt fogja megjutalmazni az erényt, a jó cselekedeteket: de egyszersmind az egész világ előtt fogja leálcázni, megszégyeníteni és büntetni a vétket, a gátságot, a képmutatást és szentségtörést.

Itt a földön most egyenlően árasztja napját az igazakra és gonoszokra; itt a földön elfátyolozza előttünk az emberek szívét; itt a földön a legtöbb bűn nem nyer büntetést, a legtöbb erény nem nyer jutalmat, sőt, habár a lelkek a halál után elveszik jutalmukat

* Máté 16., 27.

vagy büntetésüket, mi arról nem tudunk semmit, nem tudjuk, kik kárhoztak el, kik üdvözültek. Már pedig az igazságosság csak akkor lesz teljes, ha mindazok, akik tanúi voltak az érdemnek vagy bűnnek, tanúi lesznek a jutalomnak vagy büntetésnek; ha mindazok, akik épültek az erényes jámborságon, vagy akik megbotránkoztak a bűnösök arcátlanságán, látják az erény diadalát s a bűn megszégyenítését; ha a képmutatás azok előtt lesz leálcázva, akiket a földön megcsalt; ha a botránykozttatott azok előtt sújtja az Úr haragja, akiket a földön megbotránkoztatott; ha a gonoszság azok előtt lesz megbüntetve, akik fölött a földön diadalmaskodott; ha az erény azok előtt nyer kitüntetést, akik azt a földön kinevették és megvetették; ha a lemondás, önmegtagadás, alázatosság, mely a földön elrejtőzött, napfényre kerül.

Ez fog megtörténni az igazságszolgáltatás nagy napján. Akkor fog beteljesülni, amit szent Pál apostol mond: *«Eljő az Úr, ki a sötétség titkait is megvilágosítja és a szívek szándékait is kinyilatkoztatja — és akkor lesz kinek-kinek dicsérete az Istentől»*.*

De mily rettenetes lesz ez a gonoszokra nézve, ha az igazságos Bíró lerántja a fá-

* I. Korinth. 4., 5.

tyolt életükről s az egész világ elé állítja szívük minden gonosz vágyát, lelkük minden aljas gondolatát, életük minden utálatos cselekedetét; mikor majd az Úr megteszi, amit a prófétánál mond: *«És rád bocsátom haragomat és megítéllek téged utaid szerint és eléd teszem minden utálatosságodat; és nem kimél szemem téged és nem könyörülök... hanem rád rakom minden vétkeidet... följedezem szégyenedet a te orcád előtt, megmutatom a nemzeteknek mezítelenségedet s az országoknak gyalázatodat.»*

Látni fogunk ott majd embereket, kik tán koronát viseltek a földön, országokat kormányoztak, kiknek tudományát, művészetét az egész világ megbámulta, kik kincseikben, gazdagságukban kéjelegtek s most az egész világ előtt pellengérré állíttatnak: *«Följedezem szégyenedet, megmutatom a nemzeteknek mezítelenségedet és az országoknak gyalázatodat és rád rakom minden vétkeidet»* s ők meg-szégyenülve, megsemmisülve, összetörve, kétségbeesve mondják a szikláknak: *essetek ránk, a hegyeknek: temessetek el!*

S látni fogunk majd nőket, lányokat és asszonyokat, kiket e földön tán erényes, jámbor nőknek, tisztaszívú lányoknak, hű hitveseknek gondoltunk, kik tán a jámborság ál-arca alá rejtették szégyenletes bűneiket, hűt-

* Ezechiél 7., 8—9.

lenségüket : látni fogjuk, mint leplezi le őket az Úr : *«Nem kimél szemem téged és nem könyörülök . . . hanem rád rakom minden vétkeidet és megmutatom az országoknak gyalázatodat»** — és látni fogják az ő undok vétkeiket, utálatos képmutatásukat gyermekeik, férjeik, testvéreik, gyóntatóik, kik előtt a földön annyi ravaszsággal leplezték gonoszságaikat és látni fogja az egész világ szégyenüket, *ők pedig kétségbeesve fogják mondani a szikláknak : essetek ránk és temessetek el !*

Kedves olvasóim, szégyenlitek bűneiteket és gyarlóságaitokat ? nem akarjátok, hogy azokat megismerjék az emberek ? nem óhajtatok, hogy szívetek legtitkosabb vágyai, lelketek gondolatai, szenvedélységeitek titkos cselekedetei mintegy fotografiában megörökítve közszemlére tétessenek ? Bánjátok meg azokat s valljátok be őszintén a szent gyónásban, az irgalom nagy szentségében. A bánat könnyei és az Úr Jézus irgalma letörül minden szégyent, minden gyalázatot a lelkekről. Mert, amint az Úr mondja a prófétánál : *«Ha olyanok bűneitek, mint a karmazsin, megfeherednek mint a hó és ha pirosak is mint a bíbor, lesznek mint a fehér gyapju».***

Az őszintén megbánt és meggyónt bűnök miatt nem kell félnünk, azok miatt nem fo-

* Ezechiel 7., 4.

** Isaias 1., 18.

gunk szégyenkezni az utolsó ítélet napján ; de ha csak egy bűn marad is lelkünkön, akármilyen titkos szenvedély, akármilyen rejtekben elkövetett bűn, akármily régen követtük is azt el — az utolsó ítélet napján feltárul az egész világ előtt.

De fölfedi az igazságos Bíró a jók erényeit is az egész világ előtt a maguk igazi fényében és értékében. S látni fog a világ csodákat ! Látni fogja, hogy amit a földön bolondságnak, esztelenségnek tartott, amit kinevetett és kigúnyolt : az részesül most tiszteletben, elismerésben, jutalomban és dicsőségben : a lemondás, az önmegtagadás, a bűnbánat, a szigorú élet, a test és a lélek vágyainak megzabolázása, az imádság, a tisztaság, az alázatosság, a mértékletesség, ezek lesznek az igaz Bíró által kitüntetve. De látunk mi is, kik keresztény hittel birunk, csodás dolgokat.

Látni fogjuk, hogy az Úr Jézus épen azokat az erényeket és jó cselekedeteket, lemondásokat és önmegtagadásokat, könnyeket és fohászokat jutalmazza meg a legjobban, melyeket a földön elrejtettünk, melyekről embertársainknak sejtelmük sem volt ; valamint azt is látni fogjuk, hogy az Úr Jézus nem a cselekedetek külső értéke, hanem a szív szándéka szerint méri ki jutalmát, osztja elismerését ; úgy hogy a legszerényebb viszonyok kö-

zött élők is olyan, sőt nagyobb jutalmat nyerhetnek, mint a pápák, püspökök és fejedelmek, ha állásuk kötelességeit Isten akarata szerint, Istennek följánlva igyekeztek tökéletesen betölteni.

S mikor majd itt a kereszt fényének világa mellett föltáruznak a szivek, az emberek erényei és gonoszságai, mikor majd a bűnösök az egész világ előtt fognak a szégyentől roskadozni, a jámborok a dicsőségtől tündökölni : megszólal az Úr s az egész világra elhangzik szava ; a jobbján állóknak mondani fogja : *Jöjjetek, Atyám áldottai s birjátok az országot, mely a világ kezdetétől fogva nektek készítettett ;* a balján állóknak pedig harsogni fogja : *Távozzatok tőlem átkozottak, az örök tűzre, mely készítettett az ördögnek és az ő angyalainak,** — s a Megváltó mindenható szavára megnyílik a pokol rémes tüze, hogy elnyelje az átkozottaknak most már testét is ; átjárja ez a tűz a test pórusait, a szemeket, a száját, égeti a nyelvet, rágja a csontokat, metszi a velőt s bezárul a pokol e szerencsétlenek után, hogy többé meg ne nyíljon soha ; de ugyancsak az Üdvözítő szavára föltáru a menny kapuja is s a Megváltóval együtt emelkednek föl a jámborok a menny boldogságába, átszellemül testük, ajkaik a szeráfok énekét zengik, sze-

* Máté 15., 34., 41.

meik nem fognak betelni soha a mennyei Jeruzsálem szépségének szemléletétől.

A földet pedig a tűz járja át, megsemmisítve minden emberi alkotást, hogy azután *e tűzből új világ keletkezzék.**

*

Ha lelkiismeretünk boldogító feleletet adna, hogy valóban nyugodtan merünk az ítélet elé nézni: őrizzük meg a jövőben is szívünknek tisztaságát, jámborságát; kerüljünk mindent, ami azt beszenyezhetné, igyekezzünk napról-napra növelni jócselekedetek s erények által szívünk jámborságát, s ha kísértések támadnának ellenünk, az utolsó ítélet gondolata adjon nekünk erőt; ha nehéznek tűnnék föl előttünk a jámborság útja: az utolsó ítélet gondolata erősítsen meg bennünket.

Ha azonban egyik vagy másik közülünk megremeg és nyugtalan lesz az utolsó ítélet gondolatára, most, az irgalom napjaiban, osszassa el aggodalmát, szerezze meg lelkének a megnyugtató békét: az utolsó ítélet borzalmai birják őszinte bűnbánatra, boruljon töredelemmel az Úr Jézus irgalmas lábaihoz, tépje ki szívéből azt a szenvedélyt, vétket, indulatot, mely vesztét okozhatná s igyekezzék úgy élni mindig a jövőben, hogy az utolsó ítélettől ne kelljen remegnie.

* II. Péter 3., 12—13.

